

[Gudme.]

nogle specielle udlån. Vær sikker på, det skal nok komme! På samme måde som de statsansattes begrænsede antal en dag vil føles som en spændetrøje for en ambitiøs ministers eller generaldirektørs mulighed for at udnytte postgirobanken, vil disse begrænsninger også blive følt som hindringer for fri udfoldelse i — ja, man kan næsten høre argumentationen på forhånd: girobankens muligheder for fri konkurrence med de andre pengeinstitutter, og så har vi spillet gående. Det næste bliver formentlig, at de andre pengeinstitutters konkurrence er generende for den statslige girobank, så skal den begrænses osv. Resten er tavshed. Man kan også sige socialisme. Det er sådan set det samme.

Derfor må den nøgterne bedømmelse af dette lovforslag her i dag være: har vi brug for et statsligt institut inden for bank- og sparekasseverdenen ud over de nødvendige, vi har i forvejen? Ja eller nej. Det er nu, man skal sige til, og mon ikke svaret så må blive, at vi ikke har brug for denne nydannelse? Sådan skønner vi i det radikale venstre.

Hvorfor ikke? For det første fordi de nuværende pengeinstitutter muliggør al den frie konkurrence, der først og fremmest er en garanti for de rigtige forbrugerpriser på penge. Renteaftalen er væk, pengeinstitutternes antal er tilstrækkeligt til, at alle rimelige tilbud til alle kreditværdige kan komme frem og blive formidlet.

For det andet fordi vore pengeinstitutter har en meget høj servicegrad. Et væld af filialer, et utal af kontoformer og tilbud om imødekommelse af kundernes individuelle behov. Næsten for meget af det gode, vil nogle sige, fordi al denne service i nogen grad skal hente sin omkostningsdækning fra de oprindelige kreditgivningsopgaver. Nu vel, samfundet er kompliceret, og vi lovgivere har hidtil ikke bidraget ret meget til at gøre det lettere. Kan banker og sparekasser hjælpe folk med at klare alle besværlighederne med kildeskat, ATP, dagpenge og hvad ved jeg, øver de en nyttig gerning, som vi skal sige tak for i stedet for at sparke dem over skinnebenene.

For det tredje fordi vore pengeinstitutter er loyale over for Nationalbankens og dermed til en vis grad også regeringens admin-

delige pengepolitik. De bremser udlånene, når tiden er til det, og de sørger for, at pengestrømmen kommer i de rette baner. Mon ministerens girobank også skal ind under disse vilkår, eller skal lokkemaden til de statsansatte måske netop bestå i, at man i girobanken skal give dem de forbrugslån, som andre holder igen med? Det ville i sandhed være nationaløkonomi for viderekomne.

Dette lovforslag skal nu underkastes en grundig udvalgsbehandling, og alle dets aspekter skal nøje bedømmes. Først og fremmest skal vi se på de bank- og sparekasmæssige og de pengepolitiske. Men tilbage bliver også, at dette er et forslag om ændring i girokontorets organisation, et forsøg på at gøre denne mere strømlinjet. Så længe det kun gælder dette, kan ministeren påregne mit partis interesserede medvirken. Portgiro er en god ting, og en forøget anvendelse vil vi alle kunne have nytte af. Kan vi derfor finde frem til egnede midler hertil, vil det være i sin orden. Men hensigten helliger ikke midlet, og da slet ikke når der er begrundet tvivl om den ærlige hensigt.

Lütken: Det går jo umådelig stærkt med at få gennemført socialismen i Danmark. I går nåede vi et langt skridt. De, der var her i salen, kunne virkelig opleve, hvordan det røde spøgelse marcherede. I dag kommer vi et voldsomt skridt nærmere socialismen, hvis vi får gennemført denne udvidelse af postvæsenets funktioner.

Nu tror jeg, man skal passe lidt på, når man fra borgerlig side daglig maler på væggen, at socialismen vandrer herinde i salen, og at vi formentlig ved samlingens slutning vil have gennemført det socialistiske Danmark. Det kunne jo være, at folk begyndte at spekulere over størrelsen af de sager, man omtaler, og så de konsekvenser, man fra borgerlig side tillægger dem.

Det tør nok siges, at man er ved at nå enorme rekorder med netop dette lovforslag. Det drejer sig om et lille, forsigtigt skridt i den rigtige retning. Det er en rimeligt begrundet rationalisering, ganske specielt efter at edb-systemer er blevet almindelige. For hvad er det, der er tale om? Der er tale om, at postvæsenet har en del meget arbejdskrævende opgaver i forbindelse med giroen, og at det har et edb-system, så man kan girere, uden at det koster nogen væsentlig